

Selvpresentasjon Anne Bergljot Skoglund

1. Gi en kort beskrivelse av deg selv.

Jeg er Finnmarking, som har vokst opp i Alta. Jeg har all min prestetjeneste i Alta og Finnmark i perioden fra 1992 fram til 2020. Jeg er gift med Arne Dahler og har 3 voksne sønner. Ved siden av arbeidet som prest har jeg vært engasjert i lokalt speiderarbeid i Alta, korsang, friluftsliv, laksefiske og turer. Håndball var viktig del av min barne- og ungdomstid. Jeg er glad i å reise og møte mennesker og kulturer fra andre land. Over flere år har jeg vært engasjert i Den norske kirkes presteforening både som tillitsvalg regionalt og sentralt. Jeg er glad i gudstjenesten og formidling av evangeliet. Jeg har tidlig blitt utfordret på lederoppgaver i organisasjoner og som prest.

2. Hva er viktig i ditt trosliv og hva kjennetegner deg som teolog?

Gudstjenesten er sentral i mitt trosliv, - den bærer meg igjennom i medgang og motgang, i sorg og glede. Her finner jeg hvile i en ellers travel hverdag. Salmene er viktig kilde i mitt trosliv. Tro og tvil går hånd i hånd – det bringer jeg med inn i forkynnelsen. Jeg berøres av Jesu møte med de utstøtte, med kvinnene og med ulike menneskers liv. I det finner jeg kilder som jeg bringe med meg i møte med store og små.

Det som kjennetegner min teologi er NÅDEN – RAUSHET. Den trenger vi alle å bli møtt av.

3. Hvilken ledererfaring har du og hvordan vil du karakterisere deg selv som leder?

Jeg har hatt ulike prestestillinger med ledelsesansvar for menigheter og prosti. Jeg har erfaring fra ledelse med personalansvar og budsjettansvar både som prost, kirkefagsjef og nå som stiftsdirektør. Gjennom ulike tillitsverv har jeg både fått og tatt lederansvar. Arbeidsveilederutdannelsen og erfaringen har gitt meg god kompetanse til å lede små og store grupper, til å se, støtte og veilede medarbeidere. Denne kompetansen har jeg hatt god nytte av i arbeidet i de ulike lederstillingene jeg er i nå og har hatt tidligere.

Jeg liker å lede gjennom andre og bygge gode team. Det å ivareta de jeg har et ansvar for er viktig for meg. Det å se muligheter, motivere og gi rom for ansatte er bærebjelken i mitt lederskap. Jeg er opptatt av å bidra til å skape trygghet, og organisere arbeidet på best mulig måte gitt de ressurser vi har tilgjengelig. Jeg er strukturert, handlingsorientert og strategisk. Etter beste evne prøver jeg å se saker og mennesker i sammenheng.

4. Hvordan kan du i lederrollen som biskop være med å realisere Den norske kirkes visjon?

«Mer himmel på jorda» er en bærende visjon og et mål for tjenesten som biskop. Det skal gjennomsyre prioriteringer og alt arbeidet i bispedømmet. Biskopen har et særlig ansvar å minne om, inspirere og utfordre til å holde visjonen høyt – gjennom å tenke strategisk på hvordan vi sammen kan bidra til å realisere visjonen lokalt i de enkelte menigheter og arbeidslag.

5. Hva ser du som hovedutfordringer og muligheter i Den norske kirke i tiden framover, og særlig i forhold til Sør-Hålogaland som folkekirke-bispedømme?

Sør-Hålogaland bispedømme er et langstrakt bispedømme med mange små lokalsamfunn, ikke så ulikt bispedømmet lengre nord i landet. De samme trendene som i kirken ellers gjør seg gjeldende i Sør-Hålogaland med utfordrende rekrutteringssituasjon blant alle kirkefaglige stillinger. Sør-Hålogaland bispedømme og menigheter har over tid arbeidet systematisk med denne problemstillingen ved å bidra til kompetanseløft innen de ulike fagfelt. Videre er det en utfordring for kirken å være relevant og til stede for barn og unge. Etter pandemien ser jeg at kirken når færre barn og unge. Det må vi som kirke ta tak i.

Det samiske språk og kultur er en del av Sør-Hålogaland, som dekker tre språkområder. Her ligger det en utfordring å styrke det samisk i alle språkområdene, men kanskje særlig det lulesamisk språk og kultur i samisk kirkeliv. 1.juni kommer «Sannhets og forsoningsrapporten» - her vil også kirken bli utfordret både lokalt og på bispedømmenivå.

En hovednerven i kirkens arbeid er gudstjenesten lokalt, hvor vi samles om evangeliet og det skapes tilhørighet og fellesskap. Det er her folkekirkemenigheten møtes, hvor troen utfordres og gis næring. Fellesskapet i gudstjenesten skal romme tradisjon og fornyelse i møte med menighetens behov. Vi må ha gudstjenester som berører ulike aldersgrupper, hvor liturgi, sang og musikk er bærende elementer i gudstjenesten.

6. Hva vil du særlig legge vekt på i tjenesten som biskop og hva er kjernen i din forkynnelse?

Som biskop vil jeg se og veilede menighetene og deres ansatte til å holde fram det grensesprengende evangelium. Jeg ønsker å kunne være en samtalepartner med de ansatte, som styrker deres tro og kall til tjeneste i vår kirke. Videre vil jeg gjennom forkynnelsen holde fram NÅDEN, HÅPET og FELLESSKAPET i troen på Jesus Kristus, - det som vi kan bære med oss i møte med både sorg og glede, også når tvil og uro preger livet. Jeg ønsker at det skal være rom for å snakke åpent om livets utfordringer i møte med vår tro og inn i vår tids samfunn. Visjon fra Alta menighet – «Nær Gud, Nær menneske – vi vil være rause, vise omsorg og bringe håp» har jeg hatt med meg i

tjenesten som prest i mange år. Det vil jeg bringe videre i tjenesten som biskop, om jeg får anledning til det.

7. Hva tenker du kan bli spesielt utfordrende for deg i rollen som biskop?

Biskopens tjeneste er enhetens tjeneste. Jeg vet hvor krevende det kan være å skape rom for dialog med ulike grupper og enkelt personer der en er grunnleggende uenig i teologisk spørsmål. Disse samtalerne er likevel nødvendig – gjennom dialog kan en kanskje håpe at en kan forstå hverandres standpunkt bedre og til tross for uenighet beholde en respekt for hverandres ståsted. Jeg har erfaring i å være pioner som kvinne og prest i en menighet med en sterk læstadiansk tilstedeværelse. Biskopen vil også komme i befatning med personalsaker som kan være svært utfordrende å stå i. Biskopen har mange ressurspersoner rundt seg som kan være viktige samtalepartnere i slike prosesser. Det handler om å lytte og se muligheter, - og noen ganger må en erkjenne at en ikke kommer til felles forståelse eller løsning. Det viktige er å holde døra åpen for dialog. Slik jeg kjenner bispetjenesten i dag, så tror jeg ikke det er noe som kan bli spesielt utfordrende om jeg skal fylle rollen som biskop.

8. Hva kan du med din kompetanse tilføre Sør-Hålogaland bispedømme og bispekollegiet?

Jeg håper at jeg kan tilføre Sør-Hålogaland bispedømme og bispekollegiet erfaringer knyttet til min tilhørighet til Nord-Norge. Jeg kjenner godt nord-norsk språk og kultur. Jeg håper å kunne bringe med meg et blikk på arbeidet med barn og unge, noe som har vært sentralt for meg gjennom et helt liv, og da særlig knyttet til ungdom og ledertrening. Jeg har kompetanse innen samisk kirkeliv. Jeg har mye erfaring fra arbeidet med integrering av psykisk utviklingshemmede i menighetens arbeid og gudstjenesteliv, samt samarbeid med kommuner om sorgarbeid – både som ansatt i NND og som prest og nå som daglig leder av NND. Jeg håper å kunne bringe med meg erfaringer fra styrearbeid i Kirkens Nødhjelp, Vake Ressurssenter mot seksuelle overgrep og Viken senter (Modum i Nord) i møte med Sør-Hålogaland bispedømme og bispekollegiet.

9. Hvordan vil du være samlende og ivareta mangfoldet i bispedømmet?

For det første må jeg bli kjent med et nytt bispedømme. Jeg vil ønske å skape møteplasser der mangfoldet får komme til uttrykk. Biskopen har en mulighet til å løfte fram ulike grupper, synliggjøre og være en stemme som løfter fram mangfoldet i bispedømmet. Det handler om ulike kulturuttrykk, kyst – og innlands kultur, språk og kultur, og menighetsfellesskap for å nevne noen av feltene.

10. Hva motiverer deg til å gå inn i tjenesten som biskop?

Jeg motiveres av å bli pekt på som en mulig framtidig biskop. Jeg tror jeg kan bidra inn i tjenesten som biskop - med den kunnskapen jeg har om nordnorsk kirkeliv, erfaring med arbeid for barn og unge, psykisk utviklingshemmede, samisk kirkeliv og mange år i kirkelig tjeneste.

11. Hva er ditt forhold til samisk språk og kultur?

Jeg var midt i 30 årene da jeg ble kjent med min samiske tilhørighet. Siden den gang har jeg hatt fokus på å bli mer kjent med både samisk språk og kultur. Jeg har deltatt på videreutdanning «Tro og livssyn i Sapmi» og denne våren følger jeg studie i «Forsoning som samfunnssteologi» i regi av VID/KUN. I 2018-2019 hadde jeg studiepermisjon for å studere nord-samisk ved Høgskolen i Kautokeino. I 2019 ble jeg bedt om å være med i gudstjenestekomiteen for Samisk kirkedager i Enare. I den forbindelse var jeg hovedliturg på avslutningsgudstjenesten søndag formiddag. Utover dette har jeg tatt initiativ til samisk salmekvelder i Nordlyskaterdralen Alta kirke, holdt gravferd og gudstjenester på samisk og norsk. Våren 2020 ble jeg bedt om å holde radiogudstjenester på samisk i regi av Kautokeino lokalradio/DSF radio. Liturgien holdt jeg på samisk og preken ble tolket fra norsk til samisk. Samisk kirkerådet har bedt meg om å lede programkomiteen/hovedkomiteen for samiske kirkedager i 2025 i Alta. Det er viktig at det samiske blir mer synlig i vår kirke. Jeg imøteser «Sannhets og forsoningsrapporten» som blir lagt fra 1.juni og den vil danne føringer for det viktige arbeidet med forsoning i kirkene her nord.